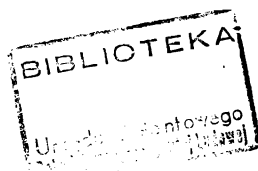

C 102 9/10

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40649

Kl. 10 b, 12

Wytwórnia Chemiczna Nr 8 *)

Przedsiębiorstwo Państwowe

Pionki, Polska

Podpałka i sposób jej otrzymywania

Patent trwa od dnia 19 sierpnia 1957 r.

W skład znanych dotychczas podpałek wchodzi głównie produkty suchej destylacji węgla kamiennego jak np. naftalen i antracen pozostałości podestylacyjne o charakterze smół, (np. podpałka „Lofix”). Wadą znanych podpałek jest stosunkowo niska temperatura spalania, konieczność użycia dużej ilości podpałki, wydzielanie w czasie spalania znacznych ilości sadzy węglowej, zanieczyszczającej przewody kominowe.

Podpałkę według wynalazku stanowi mieszanina palnych produktów suchej destylacji węgla kamiennego jak np. naftalenu, pyłu węglowego, związków podwyższających temperaturę spalania mieszaniny i zapobiegających wydzielaniu się sadzy węglowej np. saletry sodowej i nitrocelulozy, nitrozwiązków aromatycznych np. nitrotoluen i dwunitrotolenu oraz

pyłu metali łatwo utleniających się np. pyłu glinowego. Nitroceluloza oprócz własności wyżej podanych stanowi jednocześnie środek wiążący przy czym stosuje się nitrocelulozę alkoholizowaną lub zwilżoną wodą. Zamiast alkalizowanej celulozy może być użyty proch strzelniczy. Aromatyczne nitrozwiązki żelatynizują nitrocelulozę, zwiększają płynność masy oraz regulują i podtrzymują proces spalania. Dodatek pyłu węglowego przedłuża okres palenia podpałki, natomiast pył metali takich jak np. glin podwyższa temperaturę spalania. Poniżej podano skład jakościowy i ilościowy podpałki według wynalazku, przy czym podane części oznaczają części wagowe:

nitroceluloza lub proch strzelniczy	— 15 — 25
nitrotoluen, dwunitrotoluen lub ich mieszanina	— 15 — 25
naftalen	— 20 — 30
pył węglowy	— 25 — 45
saletra sodowa	— 3 — 10
pył glinowy	— 0 — 6

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są inż. mgr Bibiana Kuja-Penczek, inż. mgr Piotr Penczek, inż. Mieczysław Tytko, inż. Józef Kijewski.

Sposób wytwarzania podpałki według wynalazku polega na wymieszaniu składników w temperaturze 50—80°C w ugniatarce typu Werner—Pfleiderer i następnym formowaniu żelatynizowanej masy przez prasowanie w prasie hydraulicznej zaopatrzonej w matrycę pod ciśnieniem 50—200 atm. w temperaturze 50—80°C. Wypływające z otworu matrycy prąty tną się na kostki. Jedna kostka podpałki przy umiejętnym stosowaniu wystarczy do osiągnięcia pożądanego efektu.

Do wytwarzania podpałki według wynalazku mogą być użyte surowce odpadkowe, np. nitroceluloza odpadkowa z kanałów ściekowych lub prochy nie nadające się do użycia jako materiał miotający, odpadkowy nitrotoluen i dwunitrotoluen lub mieszanina różnych nitro związków aromatycznych, z kanałów ściekowych, oraz odpadkowy zanieczyszczony naftalen.

Zastrzeżenia patentowe

1. Podpałka, znamienna tym, że stanowi ją mieszanina alkoholizowanej lub zwilżonej wodą nitrocelulozy lub prochu strzelniczego aromatycznych nitrozwiązków jak nitrotoluen, dwunitrotoluen lub ich mieszaniny, naftalenu, pyłu węglowego, saletry i pyłu metali łatwo ulegających utlenianiu.
2. Sposób otrzymywania podpałki według zastrz. 1, znamienny tym, że składniki mieszają się w ugniatarce w temperaturze 50°—80°C po czym otrzymaną masę prasuje się w prasie hydraulicznej w temperaturze 50—80°C pod ciśnieniem 50—200 atm. i następnie kroi.

Wytwórnia Chemiczna Nr 8

Przedsiębiorstwo Państwowe